

ske eller fremmede Statsborgere, Selskaber og Skibe paa Grønlands Østkyst med tilhørende Søterritorium.

De Rettigheder, der omhandles i den nævnte Kundgørelse, bestaar i Tilladelsen til at besejle visse Dele af Østkysten, til at gøre Landgang, overvintre og paa de i Kundgørelsen fastsatte Betingelser drive Jagt, Fangst og Fiskeri, til at tage Grund i Besiddelse til Brug og til at oprette visse Stationer. Af senere Bestemmelser, hvortil der sigtes i Paragraffen, foreligger den i Medfør af Østgrønlandsoverenskomsten med Norge af 9. Juli 1924 udstedte Bekendtgørelse af 28. s. M., ifølge hvilken de ovennævnte Adgangsrettigheder paa Østgrønland ogsaa tilkommer norske Statsborgere, Selskaber og Skibe. — Ifølge den dansk-islandske Forbundslov af 30. November 1918 § 6, 1. Stk., nyder islandske Statsborgere i Danmark i enhver Henseende lige Ret med danske, jfr. Grundlovens § 93, og efter Forbundslovens § 6, 3. Stk., er Adgangen til Fiskeri paa Danmarks og Islands Søomraader i lige Grad fri saavel for danske som for islandske Statsborgere uden Hensyn til Bopæl. Uanset, at Loven ikke hjemler danske og derfor heller ikke islandske Statsborgere nogen almindelig Ret til Fiskeri i grønlandske Farvande, har Islænderne ifølge de anførte Bestemmelser Krav paa at faa samme Adgang til Fiskeri i grønlandske Farvande som den, der maatte blive tillagt Danske; Islænderne har derfor Adgang til de ved Kundgørelsen af 5. Juli 1924 aabnede Strækninger paa Østgrønland og lige Ret med Danske i Medfør af Lovens § 2, for saa vidt de med dertil foreliggende Hjemmel er bosat i Grønland.

§ 12. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1925.

I Folketinget rejste Zahle Spørgsmaalet om at bevæge henholdsvis nogle vestjydske og færøske Fiskere til at bosætte sig i Grønland for at være Foregangsmænd, Læremestre og Eksempel for den indfødte Befolkning, til hvilket Ønske Hendriksen sluttede sig. I Landstinget sluttede de forskellige Ordførere sig ogsaa til Tanken. Saaledes foranlediget oplyste Ministeren bl. a., at der fra Færøernes Lagting var indsendt Andragende til Ministeriet, gaaende ud paa, at man stillede visse Havne og Pladser paa Grønland til Fiskernes Raadighed til Oplagring af Salt, til Beskyttelse i slet Vejr og under Havari, til Reparation o. s. v. Endvidere oplyste Ministeren, at de fremkomne Ønsker om saadanne Støttepunkter navnlig havde sin Grund i, at man ønskede Adgang til at fiske i Davisstrædet med dette Strædes store Fiskerigdom. Sagen var overgivet de grønlandske Landsraad til Erklæring, og Ministeren tilsagde Indenrigsministeriets Medvirkning til, at der i videst muligt Omfang blev givet danske Fiskere den ønskede Adgang. I denne Forbindelse kan nævnes,